

ПРОПОЗИЦІЇ
Міністерства аграрної політики та продовольства України
до проекту Закону України
«Про внесення змін до Податкового
кодексу України щодо справляння податків з платників податків –
суб'єктів господарювання, які провадять діяльність
у сфері сільського господарства»
внесений Кабінетом Міністрів України (далі – проект Закону)
реєстр. номер № 5636 від 08.06.2021

До першого читання

1. Мінагрополітики вважає, що проект Закону потребує доопрацювання.

2. Проектом Закону вносяться зміни, зокрема, до пункту 293.9 статті 293 Податкового кодексу України, відповідно до яких пропонується збільшити у два рази розмір ставок податку з одного гектара для платників єдиного податку четвертої групи (крім ставок для земель водного фонду та для сільськогосподарських угідь, що перебувають в умовах закритого ґрунту).

Водночас звертаємо увагу на таке.

На даний момент український ринок оренди характеризується високою конкуренцією, що призвело до значного зростання орендної плати та її виходу на рівень східно-європейських країн. Це відбувається незважаючи на істотний диспаритет рівня державної підтримки сільського господарства в Україні та в країнах Європи, США, а також в середньому по країнах Організації економічного співробітництва та розвитку (ОЕСР).

Так наприклад, такий параметр як частка державної підтримки у вартості аграрної продукції (PSE за методологією ОЕСР <https://www.oecd.org/switzerland/producerandconsumersupportestimatesdatabase.htm>) в Україні коливається від -1% до +2%, в країнах ЄС близько 19%, США 8%.

Зазначені чинники вказують на те, що сільськогосподарські виробники залишають у своєму розпорядженні лише власний підприємницький дохід, а вся рента від використання землі виплачується власникам сільськогосподарських угідь – орендодавцям (пайовикам), що характерно для всіх ринків з високою конкуренцією за засоби виробництва. Також це вказує на те, що українські сільськогосподарські виробники є донорами державного бюджету, на відміну від своїх закордонних конкурентів, які отримують з бюджету у вигляді різних видів державної підтримки, ніж платять до бюджету у вигляді податків.

Названі факти спростовують твердження про те, що українські сільськогосподарські виробники несуть недостатній рівень ефективного податкового навантаження. Насправді він вже вище, ніж у сільськогосподарських

виробників сусідніх країн, з якими вітчизняні виробники конкурують на міжнародних ринках.

За наявних умов підвищення ставки єдиного податку четвертої групи призведе до падіння рентного доходу, який отримується від використання сільськогосподарських земель, а значить і розміру орендної плати та вартості сільськогосподарської землі, що суперечить законним інтересам 7 мільйонів її власників-пайовиків.

Твердження про те, що українські сільськогосподарські виробники несуть досить високий рівень податкового навантаження підтверджується і тим фактом, що близько 30 % сільськогосподарських земель обробляються у тіньовий спосіб – без сплати основної частини податків. Така ситуація неможлива при помірному рівні податкового навантаження. Відповідно, основний резерв для наповнення місцевих бюджетів лежить саме в детінізації сільськогосподарського виробництва. В тому числі необхідним є вирівнювання податкового навантаження на один гектар оброблюваних сільськогосподарських земель, шляхом впровадження поставленого податкового зобов'язання, що дасть близько 14 млрд грн. додаткових надходжень місцевих бюджетів щорічно лише від сплати ППЗ, яке також відбудеться внаслідок детінізації галузі сільськогосподарського виробництва.

Враховуючи вищезазначене, вважаємо підвищення ставки єдиного податку четвертої групи спрощеної системи оподаткування на даному етапі передчасним.

Пропонуємо виключити підпункт 9 розділу I проекту Закону.

**Міністр аграрної політики
та продовольства України**

Роман ЛЕЩЕНКО

29 червня 2021 р.